

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Sžp/4/2013
Identifikačné číslo spisu:	8012200178
Dátum vydania rozhodnutia:	20.03.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Jozef Hargaš
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:8012200178.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: Lesoochránárske zoskupenie VLK, so sídlom v Tulčíku č. 26, okr. Prešov, v zastúpení JUDr. Ivetou Rajtákovou, advokátkou, Štúrova 20, Košice, proti žalovanému: Krajský lesný úrad v Prešove, Masarykova 10, Prešov, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného sp. zn. 01/2012/00054/MP zo dňa 13. februára 2012, o odvolaní žalovaného proti výroku o trovách konania v uznesení Krajského súdu v Prešove, č. k. 1S/32/2012-99 zo dňa 12. decembra 2012, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Prešove, č. k. 1S/32/2012-99 zo dňa 12. decembra 2012, v napadnutej časti, p o t v r d z u j e.

Žalovaný je p o v i n ý zaplatiť žalobcovi trovy odvolacieho konania v sume 87,47 €, na účet právnej zástupkyne žalobcu, do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

Odôvodnenie

Krajský súd v Prešove uznesením č. k. 1S/32/2012-99 zo dňa 12. decembra 2012 s poukazom na ust. § 250i ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej v texte rozhodnutia len „O.s.p.“) zastavil konanie o preskúmanie zákonnosti v záhlaví označeného rozhodnutia žalovaného - ktorým zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie Obvodného lesného úradu v Poprade sp. zn. 2011/2514/575 zo dňa 30. decembra 2011, ktorý rozhodol, že žalobca nie je účastníkom konania o žiadosti Pozemkového spoločenstva - Družstva Torysky o schválenie osobitného harmonogramu obnovy lesa na holine podľa ust. § 20 ods. 4 zák. č. 326/2005 Z. z. o lesoch - z dôvodu, že Ministerstvo pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky rozhodnutím č. 4358/2012-710 zo dňa 26. novembra 2012 z vlastného podnetu podľa ust. § 65 ods. 1 zák. č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (Správny poriadok) v znení neskorších predpisov, zrušilo napadnuté rozhodnutie žalovaného Krajského lesného úradu v Prešove č. 01/2012/00054/MP zo dňa 13. februára 2012, ktoré bolo predmetom preskúmavacieho konania.

O trovách konania rozhodol krajský súd s poukazom na ust. § 246c ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 146 ods. 2 O.s.p. tak, že zaviazal žalovaného k náhrade trov konania žalobcu v sume 323,50 € na účet jeho právnej zástupkyne JUDr. Ivete Rajtákovej. Krajský súd dospel k záveru, že v predmetnej veci je

nesporné, že žaloba bola podaná dôvodne, keďže došlo k zrušeniu rozhodnutia v rámci správneho konania o mimoriadnom opravnom prostriedku a žalovaný zaviniť, že sa konanie muselo zastaviť.

Proti uzneseniu krajského súdu podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný, ktorý v dôvodoch odvolania spochybnil správnosť záveru krajského súdu ohľadne skutočností, že procesne zaviniť zastavenie konania. Žalovaný upriamil pozornosť na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Sžr/137/2011 zo dňa 13. decembra 2011, ako aj sp. zn. 5Sžo/213/2010, na základe ktorých dospel k presvedčeniu o tom, že v danom prípade nemožno aplikovať zodpovednosť za procesné zavinenie na zastavení konania v zmysle ust. § 146 ods. 2 veta druhá v spojení s ust. § 246c ods. 1 O.s.p. Mal za to, že pri posudzovaní trov konania v spojení s ust. § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. je všeobecný súd povinný skúmať, či niektorý z účastníkov konania zaviniť, že konanie sa muselo zastaviť. K zastaveniu konania môže podľa jeho názoru dôjsť v dôsledku procesného zavinenia niektorého z účastníkov a zákon ustanovuje iba jeden druh prípadov zastavenia konania pre späťvzatie žaloby (ust. § 146 ods. 2 veta druhá O.s.p.), ku ktorému došlo pre správanie žalovaného, pričom žaloba bola podaná dôvodne, čo zakladá právo žalobcu na náhradu trov zastaveného konania. Vzhľadom na uvedené navrhol, aby odvolací súd zmenil napadnuté rozhodnutie vo výroku o trovách konania tak, že účastníkom právo na náhradu trov konania neprizná.

K podanému odvolaniu žalovaného sa písomne vyjadril žalobca, ktorý považoval odvolanie za nedôvodné zastávajúc názor, že napadnuté rozhodnutie krajského súdu je vecne správne, súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav pre rozhodnutie o trovách konania a vec tiež správne právne posúdil. Aplikáciu ust. § 246c ods. 1 v spojení s ust. § 146 ods. 2 O.s.p. považoval za daných okolností za správnu a vyjadril presvedčenie, že by bolo v rozpore so zásadou spravodlivého súdneho konania, ak by účastníkovi, ktorý podal celkom zjavne dôvodnú žalobu, bolo odopreté právo na náhradu trov konania, ktoré mu v súvislosti s tým vznikli, len preto, že by predpokladal, že dôjde k zrušeniu nezákonného rozhodnutia. Uviedol, že ust. § 65 ods. 2 Správneho poriadku umožňuje zrušiť v mimo odvolacom konaní rozhodnutie, ak bolo vydané v rozpore so zákonom, všeobecne záväzným právnym predpisom, alebo všeobecne záväzným nariadením, a teda podmienkou pre zrušenie je jeho rozpor s právnymi predpismi. Pokiaľ by odvolací súd vyhovel odvolaniu žalovaného, vystavil by tým nielen žalobcu, ale aj iných účastníkov správnych konaní svojvôli správnych orgánov, ktoré by v prípade nezákonného postupu a nezákonného rozhodnutia neniesli za takéto rozhodnutie následky ani len v podobe trov konania a naopak účastníka konania, ktorý využíva zákonné prostriedky na ochranu svojich práv by potrestal tým, že aj v prípade, že bola jeho obrana dôvodná, náklady spojené s ňou by musel znášať sám. Vzhľadom na uvedené navrhol, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdil a priznal mu náhradu trov odvolacieho konania v sume 87,47 € podľa ust. § 14 ods. 3 písm. b/ vyhl. č. 655/2004 Z. z.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (ust. § 10 ods. 2 O.s.p. s použitím § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) pristúpil k preskúmaniu napadnutého uznesenia z dôvodov a v rozsahu uvedenom v odvolaní žalovaného (§ 212 ods. 1 O.s.p. s použitím § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) postupom bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 214 O.s.p. v spojení s ust. § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a dospel k záveru, že odvolaniu nemožno priznať úspech.

Predmetom odvolacieho konania v preskúmvanej veci bolo posúdenie správnosti aplikácie ust. § 246c ods. 1 v spojení s ust. § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p., keď krajský súd procesne vyhodnotil, že zavinenie za to, že konanie sa muselo zastaviť je na strane žalovaného.

Podľa ust. § 244 ods. 1 O.s.p. v správnom súdnictve preskúmvajú súde na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa ust. § 246c ods. 1 O.s.p. pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona. Opravný prostriedok je prípustný, len ak je to ustanovené v tejto časti. Proti rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky opravný prostriedok nie je prípustný.

Podľa ust. § 247 ods. 1 O.s.p., podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

Podľa ust. § 250i ods. 4 O.s.p., ak rozhodnutie správneho orgánu bolo medzitým napadnuté protestom prokurátora, súd konanie o žalobe preruší až do jeho vybavenia; ak napadnuté rozhodnutie bolo zrušené alebo zmenené, súd konanie o žalobe zastaví. Obdobne sa postupuje, ak pred podaním žaloby na súd sa proti právoplatnému rozhodnutiu správneho orgánu podal mimoriadny opravný prostriedok.

Podľa ust. § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p., ak niektorý z účastníkov zaviniť, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy.

Po preskúmaní spisového materiálu ako i odvolaním napadnutého rozhodnutia krajského súdu dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací k záveru, že rozhodnutie krajského súdu je potrebné v napadnutej časti týkajúcej sa výroku o trovách konania s poukazom na ust. § 219 ods. 1, 2 O.s.p. ako vecne správne potvrdiť.

V predmetnej veci postupoval krajský súd v súlade so zákonom, keď dospel k záveru, že zodpovednosť za zavinenie za to, že konanie o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia sa muselo zastaviť je na strane žalovaného, a teda pri rozhodovaní o trovách konania aplikoval ust. § 246c ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 146 ods. 2 veta prvá.

Zákonodarca v piatej časti Občianskeho súdneho poriadku samostatnou právnou úpravou neustanovuje úpravu náhrady trov konania, pokiaľ súd preskúmať konanie zastaví. Z uvedeného dôvodu, pokiaľ súd preskúmať konanie zastaví, rozhodovanie o náhrade trov konania posudzuje v zmysle § 246 ods. 1 O.s.p. podľa všeobecnej právnej úpravy ustanovenej v tretej hlave tretej časti Občianskeho súdneho poriadku, upravujúcej trovy konania.

Pokiaľ bolo konanie zastavené, nemá podľa § 146 ods. 1, písm. c/ O.s.p., žiaden z účastníkov právo na náhradu trov konania, avšak vo vymedzených prípadoch sa uplatní výnimka z tohto pravidla upravená v ust. § 146 ods. 2 O.s.p. veta prvá, v zmysle ktorej, ak niektorý z účastníkov zaviniť, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy.

Zo skutkových okolností v danej veci vyplýva, že krajský súd preskúmať konanie zastavil z dôvodu, že žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného bolo zrušené rozhodnutím Ministerstva pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky č. 4358/2012-710 zo dňa 26. novembra 2012 z vlastného podnetu podľa ust. § 65 ods. 1 Správneho poriadku.

Vzhľadom k tomu, že žalobou napadnuté rozhodnutie bolo zrušené v rámci mimoriadneho opravného prostriedku Ministerstvom pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky, dospel odvolací súd zhodne s názorom krajského súdu k záveru, že žalovaný správny orgán v dôsledku svojho nezákonného postupu a rozhodnutia zaviniť zastavenie preskúmať konania a vznikla mu povinnosť uhradiť trovy konania žalobcovi, ktoré mu vznikli podaním žaloby podľa § 246 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 146 ods. 2 O.s.p.

Argumentácia žalovaného v odvolaní nie je dôvodná a vychádza z mylnej interpretácie ust. § 146 ods. 2 O.s.p. žalovaným, ktorý sa domnieva, že citované ustanovenie sa vzťahuje jedine na situáciu, kedy dôjde k zastaveniu konania pre späťvzatie dôvodne podaného návrhu.

Vzhľadom na vyššie uvedené rozhodol odvolací súd, tak ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

O trovách odvolacieho konania rozhodol súd podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 246c ods. 1 O.s.p. podľa zásady úspechu, tak, že úspešnému žalobcovi ich náhradu priznal v uplatnenej výške za

jednej úkon právnej služby t.j. za podanie odvolania (tarifná odmena podľa § 11 ods.4 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. vo výške 130,16 € podľa § 14 ods. 3 písm. b/ citovanej vyhlášky znížená o polovicu) vo výške 65,08 € + náhrada hotových výdavkov vo výške 7,81 € (§ 16 ods. 3 cit. vyhlášky) , t.j. spolu 72,89 € + 20% DPH = 87,47 €. Trovy právneho zastúpenia v odvolacom konaní predstavujú teda spolu sumu 87,47 €.

Náhradu trov konania je žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi na účet jeho právneho zástupcu v súlade s § 149 ods.1 O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.